

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

80. szám.

Pest, június 16. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunator Piaristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Pesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Soroksárról írják.

Szerkeztő!

Hozzánk a pesti lapok reggeli kilencz óra-kor érkeznek.

Igy volt ma is.

És felnyitom először is a Pesti Hirlapot, felteszem szemüvegemet és bámulva bámulok nagy olvasásomban.

Hogyan! ezen affectalt gravitásu lap, illy criticus időben, mint a mostani, hasábjain tért vehet magának holmi aprószerüségeken polemizálni. —

Borzasztó szegénység.

A két arasznyi hosszású Pesti Hirlap (engedelmevel olyan araszokat értek, minőket ön kezével lehet kimérni, tisztelt szerkeztő) Tehát az a nagy Pesti Hirlap a mai számban a lap negyedét arra szánja, hogy professori catedrájából leszállva, önt, egykori tanítványát, de ki most a tévelygés és eretnokség ösvényén bolyong felkeresse, és egy jó nagy darabbal a Pesti Hirlapból meglecseztesse.

Ön ajtatosan és tisztelettel végig hallgatta a leczkét, épült magában a mennyit tudott, és feltevé magában, hogy utána látand, hogy tulajdonképen mit kelljen illetén helyzetében tennie.

Azonban hallgasson ön tanácsomra. Legyen ön mérsékelt, inkább bámulja azt, hogy ön ellen a Pesti Hirlap mindkét szerkeztője egyszerre teljes haderővel rukkol ki.

A feleletet hagyja ránk, néhány dolgozótársaira, ön pedig menjen ki, mint szándoka van, vagy két napra a hegyek közzé.

Vannak, kik csudálkoznak, hogy a P. H. különösen, mint ők magok hiszik, olly keményen kezd

ismét szólani, és hogy azon szelid és ártatlan cikkekre, melyet ön tegnapelőtt irt, annyira felindultak.

Lássá ön szerkeztő, az azért van, mert e cikk a Pesti Hirlapi dualismusként rémségesen gyengejére hatott.

Azon cikkben ön a Pesti Hirlap szerkeztőinek ügytelenségét teljes meztelenségben mutatta be. Persze hogy fáj az az embernek, ha hiúsága így megsérteik.

A Pesti Hirlapról eddig ugyan is el volt terjedve a hír, hogy ügyesen van szerkeztve és ha különös jó dolgok nincsenek is benne, de legalább mindig következetes magával s nem igen enged kiadásában olly simítatlanságokat, mellyben az ellenség könnyen és biztosan belekapaszkodhassék.

Hogy ezt ön nekik a tegnapelőtti cikkben felhozott példával szemökbe monda, úgy megragudtak, mintha elkövetett ügytelenségükért mind a kettőjüket a ministerek sorba magukhoz hitták volna, s őket a mint csak belőlök kifért istenesen leszidták volna.

Ha így aztán e két szerkeztő a kapott fekete leves után hosszú orral haza megyen, nem csuda ha neki áll mind a kettő s belefű a Pesti Hirlap támadó trombitájába.

Engedje meg nekem szerkeztő, hogy ma csak egy pár szóval Kemény Zsigmond cikkére felüljek: Csengerivel holnap nézzünk farkas szemet, midőn önt a manók, aki viszik a zöldbe, s a szerkeztés valószínűleg rám bizatván ezen emberről kiírom mind azt mi már rég óta szívemen fekszik. *)

Kemény Zsigmond úgy kezdí cikkét, mint a falusi iskolamester, ki midőn valamely pajkosabb fiut szeretne jól lehordani, de nem levén rá elegendő oka mindenek előtt a hány virgonczabb tanítványa van, mindenik csinait külön felhozza, hogy aztán annál több motivuma legyen a lármazásra. —

Előlegesen a Patriot és Opposition lapokat botránykövül állítja szembe, hogy az olvasó eltelve indignatioval a mit az első sorokban érzett, átvigye a következőkre is.

Ezen modort vegye ön szerkeztő rossz neven: Ellenben a tanítást, hogy önnök mint kellett volna a cikk ellen írni, köszönje meg.

Kemény Zsigmond azt hiszi, hogy midőn ön tegnapelőtti cikkét irta, ha józanészü és tiszta szándoku ember akkor szükség, hogy e következő négy alternatíváról meggyőződve legyen.

Vagy arról, hogy a zágrábi levelező a ministerium. Vagy arról, hogy Kemény és Csengeri a

(*) Ho, ho: Nem ode Buda!

Szerk.

ministerium, vagy hogy a zágrábi levél a Pesti Hirlapban az ugy nevezett hivatalos rovaiban nyomatott ki, vagy végre arról, hogy a P. H. a Közlöny, s azok kik elhitétek magokkal, hogy van egy ember a világon kit Gyurman Adolfnak nevez a világ, iszonyu mystificatioiban élnek.

Ebből a következés, minthogy ötödik alternativa nincs e négy közül pedig önnök akármelylyiket is hinni absurdum volna: ön szerkeztő nem akar jozan eszü és tiszta szándoku embeerek tartani. —

Ötödik alternativa nincs! —

Ez ollyan beszéd, mint Australia feltalálása előtt az akkori geographusoké lehetett.

A cikkíró igen csalatkozik, ha több alternatívák nem jutván eszébe, azt következtette, hogy több nem is létezik.

Nem is jut még egy alternativa eszembe hát még önnök, szerkeztő, ki a cikket irta, s következőleg a tárgyról, előlegesen bővebben gondolkodott.

Szeréntem az ötödik alternativa az: hogy önnök arról kellett meggyőződve lenni, hogy a Pesti Hirlap már jó előre akar magának részeket csinálni, a mellyen a jelen fanyar izü ministeri politika védelmezése alól magát subducálhassa.

Azért ön polgári kötelességének hitte a ministeriumnak ezen készülő transmigratiót az első jelenségnél bemondani.

Nagyon bosszankodnak, hogy rajta kapattak. Hinc illae lacrymae!

Kérges Benedek.

Pest jun. 16.

A budai hajógyárban pár napok alatt Mészáros nevet viselő hadi gőzös leend készen. Négy ágyu már fel van rá vonva, még más kettő is fog elhelyeztetni, a hajó alsó része temérdek menyiségű szenet fogad be; ezenkívül számos katonaság is helyet foglalhat rajta. — Szeretnők tudni, ha e hajó a ministerium parancsára, vagy csak a gőzhajó-társaság saját jó szántára szereltetik e föl?

— Döbrentei Gábor polgártársunk ma lakomát rendezett a virányosban, a budai hegyek keresztelési évnapjának megünneplésére. Mint halljuk, rendkívül sokan rándultak ki.

— A vasárnapi drámából egy szép jelenetet közlünk. A kasinónál álló olasz ör — mint farkas csoportok elvonulását szagló s éhes üvöltéseiket halló csikó — kimeredt szemekkel, folszegzett fülekkel, s arczán a szorongás minden jeleivel állott a vészharangok zugására, a „fegyverre!” kiáltásokra, a dorongokkal, vasdarabokkal, s más egyebekkel felfegyverzett dühös tömegek elvo-

nulására szeretett volna odább állani, de postját elhagyni is félt. E habozás közt lép meg egy vad csoport, melly rárohanni készült, midőn két ott elmenő hölgyek egyike lelki magasztaltságból és amazoni bátorsággal állott a remegő űr elébe, s felemelt — nőiesen gyöngéd — hangon kérdé a támadókat: ha nem szégyellenék e ennyien rohanni egyetlenre, ki őket meg nem támadá? — Szavainak — a böszültek becsületére legyen mondva — hatása volt, s az űr mentve lön. A tömeg elvonult. Sajnáljuk, hogy e derék és lelkes honleány nevét nem hirdethetjük. Sajnáljuk, hogy e nemes hölgyet nem ösmertethetjük! s csak egy többszörös éljenti kiálthatunk neki ösmeretlenek.

— A Bócsben állomásozott Vas a nevet viselő magyar ezred tegnap megérkezett Pestre, s mint mondják, már odább is szállított — Ezen katona polgártársaink fraternizáltak a bécsi néppel. Éljenek a derék fiúk.

— A nádorhuszárok is jönnek csehországi állomásokból haza. Morvában — hol elfogadásuknál rendeléseket tenni elfelejték — mindenütt Krawallt csináltak. Isteni gyerekek.

— A székelyek elfoglalták Obrázsát Erdélyben, hol az oláhok hajdani földesurok mindenét szétzúzták. A hunnok derék ivadékai családostól telepedtek meg a vérrel szerzett földön, s a kivert oláhoknak fűgét mutatnak. Krisztusi faj!

Csernátóni.

Pécs Jun. 11.

Ej arról a híres Baranyáról is halljunk már egyszer valamit.

Van itt egy főbíró, kit az utolsó népgyűlésben, a szóval liberalispárt, azzá tett.

Ezen főbíró neve Barthos Eduard híres fickó, mert még a régi rendszer alatt is nem másért, hanem csak azon csekélységért, mert az akkori parasztokat tulajdon gyenge kezével pofozta, hajókna fogva hurezolta, és az ellene rendelt vizsgálat alatt basáskodott, mint azt az egykori várkonyi, jelenleg czecei prédikátor uram jól tudja, hivatalosan a gyűlésben megdorgáltatott, és actioval és hivatala elvesztésével fenyegettetett.

Ez a gög hőse! most baranyai követ akar lenni, de a mohácsi kerületben nem mer fellépni, mert ott igen is ismerik ő kegyelmét, kivált a szekesőiek, ha nem a pécsi kerületben lép föl, és mivel agitál? épen avval, a mit hivatalánál fogva a kultus minister rendelése következtében szigoruan teljesíteni kellene ő kegyelmének tudni illik, hogy szabad polgártársaim a lelkészeknek, mind azon praestatiókat megadják, mellyeket eddig nekik adni köteleztettek, Ő gögössége pedig, hogy népszerűséget szerezzen magának, azt mondja: hogy ha őt fogják követnek választani, se papnak, se más senkinek nem fognak fizetni, és így tév ultra vezeti a népet, melly igen is hajlandó a nemfizetésre.

De még egyről akarok szólni: Baranyában a tekintetes, nemes, nemzeti és vitélő deputatio, azon merészségre vetemedett, hogy ő kegyelme, tudni illik a deputatio nem jár faluról falura, pedig forsponton járhat, hogy a választási képeségre alkalmasokat összeírna, hanem egy helységbe rendeli a szá ad polgárokat és ide a szabad

polgárok, mert szabadságokat még felfogni nem tudják, három, négy mérföldről is eljönnek. A kiütözött faluban a tekintetes, nemes, nemzeti és vitélő deputatio megjelenik 9 órakor, és várakoztatni hagyja, és munkájától elvonja a jólelkű polgárt, kényelmessen eszik, ki contójára? nem tudom. —

Egy közpolgár.

Pest jun. 16.

A szláv mozgalom végtére nyílt sikakkal lép elő. A prágai central-comitée által kibocsátott program eilebbenté a takarót, melly alatt eddigi ármányai fonattak. Olvassátok meg és higgyetek végre saját szemiteknek, ti, kik Tamások voltatok a szláv mozgalom veszélyes irányára nézve.

A programban — melly a szláv congressus elébe terjesztendő előleges főkérdéseket állítja meg — öt pont van.

Kimondatik e programban az: hogy az austriai birodalombeli szlávok egyesülése mentheti meg csak a monarchia bomlásnak indult egyetemiséget, kimondatik, hogy az austriai birodalombeli népeknek egy bécsi Völkerlag-on kell egyesülni, hol a szláv szlávul, a német németül, az oláh oláhul, s a magyar magyarul fog beszélni; oh Babilon! mikor jövend el a te országod.

Kimondatik továbbá Magyarország irányában a feddő szó az ártatlan és jogos szellemű illyr mozgalom irányában követelt erőszakos politikára nézve; és ünnepélyesen nyilvánítatik, miszerint az austriai szlávok illyr rokonaik ügye mellett — ha Magyarország, eddig követelt elnyomó rendszerével (!) fel nem hagyja — felfognak kelni; s kimondatik, hogy a magyar nemzet muss sich's gefallen lassen, hogy országgyűlésén a szlávok saját nyelveiken beszéljenek.

A frankfurti szövetségi gyűlés végzése pedig a sváb Ausztriára nézve törvényszerűséggel nem bírónak nyilatkoztatnak s az ottani képviseltségre nézve Ausztriában tett lépéseknek — legyenek bár ministeri engedelem melletti is — ellenmondatik.

A szlávok támadó és védelmi szövetségre lépnek, s reménylik, hogy sem Saxonia nem fogja szláv alattvalóit elnyomni, sem pedig Poroszország a szláv Schlesia systematicus elnemzetelentése iránti lépéseiben megmaradni.

A mi az orosz-lengyel kérdést illeti, (mint-hogy a lengyelek itt igen irigyletes lábon állanak!) sympathiájakat nyilvánítják s ohajtkák, (a szelid báránycák!) hogy a hatalmas Oroszország is haladjon a kor szellemével. (persze ennél többet fegyver nélkül és szláv rokonok ellenében nem is ohajthatni.)

Egyébiránt Europa minden népeivel barátságban kívánnak élni, s hódítás épen nem fekszik természetükben. (Warum nicht gar.)

Végre az austriai császár — kinek trónja támogatására mind ezen szép dolgok történnek — mind ezekről értesítettetni fog. Schön von Ihnen.

Ez a lényege a program öt pontjai foglalójának.

Nekünk ezekhez commentárt adni felesleges.

Törekvésök kézzel fogható, végcéljokat a val. is láthatja.

Szerencse, hogy iszonyu vakságokban, erejük mérlegezésére időt nem vettek, s mindenkinek hadat izenő politikájokat idő előtt leleplezik.

Mi Magyarország létele felől egy pillanatig sem estünk szorongásba. Magyarország léte Európára nézve szükségesség, magunkra nézve tarthatóság.

E honnak igen sok és világos eszű fia semmitől sem fél, csak a — muszkától.

Mi mindentől félünk, csak a muszkától nem.

Vagy azt gondoljátok e, hogy a czár hadfiát a szabadság harcát vivő Európába, hol csak veszthet, de nem nyerhet, azt hiszitek, hogy ide hozza embereit, hol — veszve vagy győzve — az alkotmányos szabadság legét szívják magukba — honnan kebleik vágyakat vinnének haza, mellyeknek teljesülését nem akadályoznák meg a kansuka csapásán sem Sibériának jégvölgyei, honnan az eszméltre jutás ragályát hordanak családjaik közzé, melly ragadóssabb mint az epemirigy és az afrikai pestis.

Ne féljete, a muszka czár és camarillája sokkal eszélyesebb, mintsem absolutismussát illy nyilvános bukásnak, illy előrelátható veszélynek tenné ki.

A muszka nem jön, de elküldi alattomos igaztót, a muszka honn marad, de megindítja piasterjeinek némán munkáló, s lelkiösmeret-gyilkoló hadat: s csak távolról nézi a catastrophe-okat, mellyeket láthatatlanul de szüntelen dolgozó hadseregére előhoz.

A muszka nem jön, sőt hermetice zárja el határait, s a német példabeszédet, melly szerint die Gedanken sind zollfrei Oroszországban hazugnak nevezik; de azért szemei jobban látnak mint a velencei tizek kémei, fülei több hirt és adatot hallanak, mint a Mark téreni orosz lány torokba valaha bement; és Európában szerte font hálója biztosabb mint a jesuiták titkos működése.

Azért ne féljete ti, hogy az illyr lázadók és prágai intrigueansok segítségére Paskiewitsch fog 109 ezer emberrel kijönni. Ez olly mumus, mellyel csak gyermekek ijesztetik ma okat, de szemiteket óberen tartátok magatok körül, hogy a köztetek levő emissáriusok láthatatlan hada meg ne lépjen eszelszövényeivel.

A muszka már csak mint alkotmányos fejedelem jöhetne támadólag, ő látja azt, hogy az absolutismusnak Európában többé jövője nincsen, s ha biztosítva volna, hogy a tervezett alkotmányos déli szláv birodalom (?) is fejének választaná, igen hihetőleg mostani népeinek is constitutiót adna.

Ekkor de csak is ekkor volna a muszka ránk nézve félelmetes; de az absolut czártól félni nem lehet. —

Czikkünk igen is hozura terjedvén, némelyeket holnap mondunk el.

Csernátóni.

Ujhely, jun. 8.

Szerkeztő!

Önök lapjában a papság is fölszóllított, hogy magát a nemzeti őrseregbe beírassa, akkor mi már

fegyverben valánk, de csak hallja a következőt: tegnap sorban járt bennünket i vánkai Vitéz Vincze újhelyi plébános és főesperes, s a kassai püspöknek megbízásából czifra modorban terjeszté elő hivatalos látogatásának okát. Ugyanis ő méltósága Ocskay Antal (de ócska) fájdalmasan tapasztalván, hogy mi piaristák nem várva a főnöki határozatokat, az újítás szövétnekét hordozzuk a magyar clerus előtt, szigoruan megparancsolá a főesperesnek, hogy bennünket a nemzeti örseregtiltson el, mert mi szerzetesek vagyunk, s mint közvitézsek fegyvert nem foghatunk, de tábori papok lehetünk. Ugy-e? ő méltósága alkalmasint elfeledé, hogy Sajónál több magyar szerzetes vérzett el mint püspök, aztán az új törvényben semmi kivétel nincsen, s a piaristák Budán, a premontreiek Nagyváradon rendes nemzetörök.

Továbbá meghagyta, hogy hosszú papi öltönyünket szorgalmasan viseljük, ha mégis néha néha világi ruhát öltenénk, az ne legyen kalpag, atilla és pantallón, hanem a régi német szabatu hosszú kaput és stibli.

Vannak emberek, kik még most sem tudják magukat bele gondolni az újabb viszonyokba. A kassai püspök sokkal jobban tenne, ha paptársait a nemzetiség pártolására buzdítaná.

Minket ugyan nem akadályoz, mert egész illedelemmel megmondók, hogy magyar öltönyünket száz német ruháért sem adjuk, a nemzetörökre pedig, miután a törvény, és a megyei öszszelírás határozott, ő méltósága parancsát, ha akaró, s sem teljesíthetők.

Egy zempléni áldor, és nemzetör.

Mimosák.

— Azt mondják, hogy egy kivarrott-bundás magyarságu divattalp szerkeztője a miniszterelnök komornyikjától azon szomorú és kebellázító eseményről tudósított, hogy gróf Battyáni Innsbruckba atillát sem vitt s így az unioróli sanctionált törvényezikkelyt — oh botrány! — frakkban vette által. — A szerkeztőt annyira keseríti ez antinationalis eljárás, mikép szándoka bizalmi szavazatát interessével együtt visszakérni.

Pünkösöd-vasárnapja véres estején, a szabadság terén felállított nemzetörök között egyik puszkájának régi töltését kilövé, a nyullábnak csoportja szaladt be a városházba, egész fel az emeletekbe. Egy ott dolga miatt megfordult hadnagy épen 6 illy rohanva haladót — különben szájás radical kortagot — talált szembe a második emeleten. „Hova olly gyorsan polgártársak?” kérdé ez őket, — „Puskaport akarunk kérni!” lön a válasz, nota bene, a löport alatt oszták az udvar hátulsó részén. — Egyszer egy cigány a kemenczén át beereszkedett egy szobába, midőn a laktulajdos rákiált: „ki az, mit akarsz?” Kiremszípen vegyenek pipaszurkálót, felelé az elmés fu. —

Azt rebesgetik, hogy a budapesti zsemlék egy monstre-petitiót akarnak benyújtani a ministerium egészségügyi osztályához; főserelmök abban lenni mondatik, hogy mestereik decrescendoi bánásmód-

juk mellett ez árnyékvilágból mielőbb kimulnlendnek kénytelenek; miért is sürgető orvaslás követelnek, különben a következő hétfőn megszűnnek — zsemlék lenni.

— Nevezetes találmány! Noch nicht da gevesen! Midőn mult hétfőn reggel a curiában felállított nemzetörök löpor nélkül a kaszárnya elébe menni nem akartak; parancsnokjuk varosházhoz küldött, honnan rövid idő mulva, több patronok is hoztak; mellyek rögtön kiosztattak. Némelly kíváncsiak látni kívánván a löpor millyenségét felbontották patronaikat és — oh csodák csodája! — a por színe fehér volt, mig utoljára kisült, hogy az nem is annyira puska- mint köpor.

Csernátoni.

Pest junius 16-án.

Az „österreichische“ tobákos néni, az unio első következménye felett irt cikkében nagyvállalmentál, fenyeget, s a bécsiek ellen elkövetett törvénytelenesegről (annak kereszteli) capacitálniparkodik.

Sokan kérdezik: micsoda rosz következménye lehet az istenadta uniónak Austriara nevezé?

Elmondom.

Majus 30-án megszületett az unio.

Junius 3-án pedig jelentett az erdélyi országyutesnek, hogy a karolytehervi penzverőből több ezer darab arany szandekoltatuk Bécsbe vitetni.

Ez ellen hatalmasan tiltakozott Erdély.

Ime lássák polgártársaim, ezt apprheendálta meg annyira a csinta an. Pedig meglehet, Erdély nem is azért tagadta meg a kivitt, hogy később mi is úgy ne járjunk, mint járt a budai kamarával az ország, hol az egész pénztári öszveg 7 azaz hét krajczárból állott, meglehet talán azért sem tagadta, mert a bécsi pénzügyi igazgatóságának rendelkezési joga, a magyar arany, s ezüst penzerek felett már megszűnt, nem, hanem Erdély fiait talán egész ártatlan tréfából csak ennyit mondtak: „német, új bankód úgy is van már, tehát lódulj innen.“

A bécsinek szarka természete, mindenki előtt ismerős, a kettő közt csak az a különbség van, hogy a szarka in parvo a bécsi pedig in magno üzi mesterséget. Minden csillámlót elvinne, ha lehetne, országunkból.

S most utoljára ugyancsak amugy igazán megakartá rakni magát, az egyszer ámde terhe szekerestől elmaradt, s helyette csak az ökrök érkeztek meg Bécsbe!

Ezen muszka eljárást egész komolysággal törvénytelennek mondja; mert szerinte junius 3-án az unio ő felsége által szentesítve, s hatóságilag kihirdetve még nem volt; továbbá az 1744: 9. t. cz. csupán akkor tulajdonit kötelező erőt, a rendek által projectált törvényeknek, ha e kettő megtörtént; hozzá járulván még az is, hogy az austriai finantz részéről, a kivinni szandéklott arany értéke, már letételt.

Ismét természetesen bankóba.

Köszönjük alásan.

Szegény jó néni! hogy akarna capacitálni, s az előtte kárhozatos magyar olyan makacs, hogy

imind ezekre már a füle botját sem mozgatja, s úgy tette magát, mintha már meg se értené a német commando-szót!

S ezért hogy neki haragszik, pedig mi magyarok minden prókatori replica nélkül a fentebbiekre feleletül csak azt mondjuk: német, vidd vissza bankódat, s ne nyulj a magyar aranya s ezüstjéhez.“

Jobbra-át indulj, s Bécsig meg se állj.

Hja német komám, nem hagyja ám már a magyar csapra veretni magát, mint a Schwechati sörhordó! —

Szinte látom Schwarzer uramat, mint rágja a tollat mérgében. Tudom tizszer is elolvasta kolozsvári tudósítója levelét, de jót csak nem sajtolhatott ki belőle.

Szinte látom az ingre vetközött politicus német clubbot oda fen, hogy adja a hatvanhatodik sör akónak meg az utolsó textust; s hogy nyújtja be reszkető kezekkel Gambrinus ő sörkirályságának a dispensationalis folyamodványt.

Szinte látom a Wienerbeitz eledel mellett, hogy vakarják fejüket, mondva: bizony o tondí gondolat volt tőlünk, tutoratus alól felszabadítani a magyart, ime a törvényes competentiat se adja már meg.

Erre az egyik elprüsszentette magát, a többi pedig rámondta in choro a „Hilfgott, wahr isztisz-t!“

Szinte látom, hogy hült el némellyik e hirre s hogy halt meg sonica minden utolsó kenet nélkül. —

Czikke végén pedig oda mondja egész német dacczal, jól van, jól, e próbából tudni fogja Austria, mivel lássa el magát az unio irányában.

No német megsugjuk: bankóval.

Barián.

A városi tisztújításhoz kijelölt választmány tagjai lettek következő tizen.

Nádasi 1959. — Staffenberger 1878. — Tóth Gásbár 1789. — Halbauer 1746. — Molnár 1745 Steindl 1545. — Rombach 1505 — Kendelenyi 1336. — Beliczay 1133. — Borsody 941. — Ezeken kívül még ezekre estek szavazatok: Triffunovics 838. — Kasselik 863. — Zsivora 857. — Podmaniczky 660. — Steinbach 511. — Landerer 532. — Vagner bíró 626. — Halvald 403. — Koller Ignác 382. — Fényes 497. — Burgman 213. — Vörösmarty 464.

Tegnap délután egy zágrábi junius 8-án irt levelet olvastam — mellyből világosan kitetszett, hogy a Horvátok és Szerbök közt némi viszályok támadtak — a szerb követek a szerémséget a báni hatalom alól a Vajda hatalma alá akarják keríteni a katolikus papság is erősen működik a Szerb popák ellen. A karlovitzi Patriarka háza elébe rendelt tisztelgő ör (két nemzetör) helyeket reggeli 8 órakor hagyták oda, s még délben ujjakkal fel nem váltattak, a nemzetörök vonakodik egy rácz papnak őrt állani.

Az Agramer Zeitung junius 10-éről azt írja, hogy a bán egy fényes küldöttségnel kétszer le-

*

vén már a király által meghíva, Innsbruckba induland, a magyarországgali viszályok kiegyenlítésével megbízott választmány ezen föltéteknél fogva akarja a magyarországgali köteleket fenntartani: hogy Zágrábban külön ministerium alakítsassék (derzavni veó)czim alatt, de hadi s finansziális és kereskedelmi ügyben a közös austriai ministeriumtól függjön.

Pest vármegye középponti főszolgabírája Pajor Titus ur azt tapasztalván, hogy személye iránt több oldalról nyilvánult rokonszenvnél fogva, neve mint jövő pestvárosi főkapitánynak, e napokban nyilvánosan kifüggesztett czédulákon megjelent bennünket személyesen arra kért föl; miként választótársainknak egy részről ez iránti szíves köszönetét, más részről pedig azt is nyilatkoztatnók ki, hogy ő azon körben, mellyben eddigelő Pest vármegye rendei bizalmánál fogva működött, továbbá is szándékozik polgári kötelessége adóját a köz iránt leróni. — Pest, 1848 június 15.

Több pestvárosi választó,

Magyar középponti vasut.

A magyar középponti vasut igazgató sága által a Pest és Szolnok közt már üzletben levő pályaszakoni fuvarforgalom élénkítése végett föllíltott közvetlen áruszállítási hivatal ezennel tisztelettel jelenti, miszerint ő mindenféle árukat és terményeket nemcsak a vasuton, hanem a szállítás könnyebbitése végett az országnak minden, bár a középponti vasuttól legtávolabb irányban fekvő tagjai felől és felé is, kocsin és hajóni szállításra elvállal.

A föltételek megtudása és az áruk föladása megtörténhetik az alólírt főhivatalban.

Pesten (Zrinyi utza, 186. sz.) és

Szolnokban (a pályaudvarban) továbbá

Az ügynökségeknél, Szegeden Szegál Soma,

Nagyváradon és Debreczenben Spitzer Salamon uraknál, nem különben

Aradon Deutsch Ignác, Temesvárott Janicsáry Ignác urak iródájában.

Pesten, júniusban 1848.

A magyar középponti vasut
• áruszállítási főhivatala.

Szerb szózat a magyar nemzethez.

czimü röpirat

Ergovics Uros-tól,

kapható minden könyvkereskedésben.

Ára 12 kr. p.p.

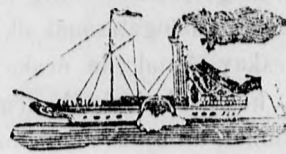
(44)

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augustus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
" "	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" "	személyvonat délután 2 ór
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra
	45 perc.
" "	Személyvonat reggeli 6 óra
	25 perc.
" "	Személyvonat délután 2 óra
	15 perc.
Pestről Vác felé	reggel 6 óra 30 perc.
" "	délután 2 óra 30 "
" "	" 5 " 30 "
Váczról Pest felé	reggel 8 órakor
" "	délután 4 "
" "	" 7 "

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

" Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

" " minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

" Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

" Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkezik.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járas folyvást folytattatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnokból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 KR. PP.**